

Raivola 19/1 1925

Kära Hagar.

Tack för upplysningen - det
gjorde mig dock ont att
Hagar skulle ha utgifter
och besvär med telegram -
hade tänkt mig några rader
på ett kort. - det hade kommit
och vad skall jag säga ^{samma dag några timmar senare.}
till den underbara gåvan
Hagar sände mig med ersag'n
om Edith? Alldeles för-
sett att det är om hennes
minne, tycker jag att det
är det vackraste och dy-
beste jag sett av Hagar i
denna ^{vad} bär. Hagar skriver

om I diths diktning har
blivit till följande.

"Hennes ord voro nu så stilla
som en hemvändandes ord
bli."

Dödens sordin låg så känn-
bart tydligt på henne detta
sista år. Han samlade, ord-
nade. Att tänka, att en
dådlysten, viljeslark, kamp-
rustad själ skurit äggar
allt han levat för, för
var frimodigande. Han be-
rit vidare tyngden av allt
en får bära som vet att
morgondagen ripe kör
en till - så näst det
vara den frimodigaste
skönheten som i färd bygg-
gar både diktning och liv.

- Tycker att en sådan essä
icke är riktigt hemma i
denne tidskrift. Det fenns
så mycket grunt och flacht
där! -

Läste i går recensian av
hjärdings dikter. En "okunnig
tiger" - h dets uttryk - fö-
gar all närhet; sprun-
nu sådana ^{ord} för bortat ur
ens innersta eller - påker
man sånt ihop själv?
alla de personligheterna.
menar jag? -

Lagar reser nu väl snart
ut på landet. Liten
streckan var frisk och
sund, begriper på sin
väg till sin bästa och
sköts på denna av ena

mordlusten, ty den vaka
flymen fanns kvar, när
vi funno karemm. Marta
är bunden med långt
up snott kring en björk
och ligger lugn och usel
nerad - salen skiter för
karemm och sedan gör
han så gerna till köks
rjen. Ingen lust till
utflykten.

Med vänliga
hälsningar

H. Lödergran